

عنوان مقاله:

اثربخشی برنامه گروهی فرزندپروری مثبت بر کاهش استرس والدگری مادران دارای کودکان مبتلا به اختلال اوتیسم

محل انتشار:

فصلنامه دانش و پژوهش در روانشناسی کاربردی، دوره 15، شماره 2 (سال: 1393)

تعداد صفحات اصل مقاله: 9

نویسندگان:

جواد صابری - کارشناس ارشد روانشناسی گروه روانشناسی واحد قوچان دانشگاه آزاد اسلامی قوچان ایران

منصوره بهرامی پور - عضو هیئت علمی دانشگاه آزاد اسلامی اصفهان خوراسگان

امیر قمرانی - عضو هیئت علمی دانشگاه اصفهان

احمد یارمحمدیان - عضو هیئت علمی دانشگاه اصفهان

خلاصه مقاله:

هدف از پژوهش حاضر بررسی اثربخشی برنامه گروهی فرزندپروری مثبت بر میزان استرس والدگری مادران کودکان 6-12 ساله مبتلا به اختلال اوتیسم در سال 1391 بود. طرح پژوهش از نوع شبه آزمایشی با پیش از مزمون و پس از مزمون با گروه گواه بود. جامعه آماری شامل کلیه مادران کودکان مبتلا به اختلال اوتیسم در شهر اصفهان بود که از میان آنان 30 نفر بصورت تصادفی انتخاب و در دو گروه 15 نفری آزمایش و گواه قرار داده شدند. ابزار پژوهش پرسشنامه شاخص تنیدگی والدین آبیدين 1990 بود. ابتدا پیش از مزمون در دو گروه اجرا شد سپس گروه آزمایش به مدت 8 جلسه تحت آموزش برنامه گروهی فرزندپروری مثبت بر مبنای الگوی ساندرز قرار گرفت. این جلسات بصورت گروهی و هفتگی برگزار شد. در پایان هر دو گروه مورد سنجش پس از مزمون قرار گرفتند. نتایج تحلیل کوواریانس نشان داد که برنامه آموزش گروهی فرزندپروری مثبت موجب کاهش معنادار استرس والدگری در قلمرو والدین $p < 0/05$ و قلمرو کودک $p < 0/05$ شده است و بین گروه آزمایش و گواه در کاهش استرس والدگری تفاوت معناداری وجود دارد $p < 0/05$.

کلمات کلیدی:

برنامه گروهی فرزندپروری مثبت، استرس والدگری، اختلال اوتیسم

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/444293>

